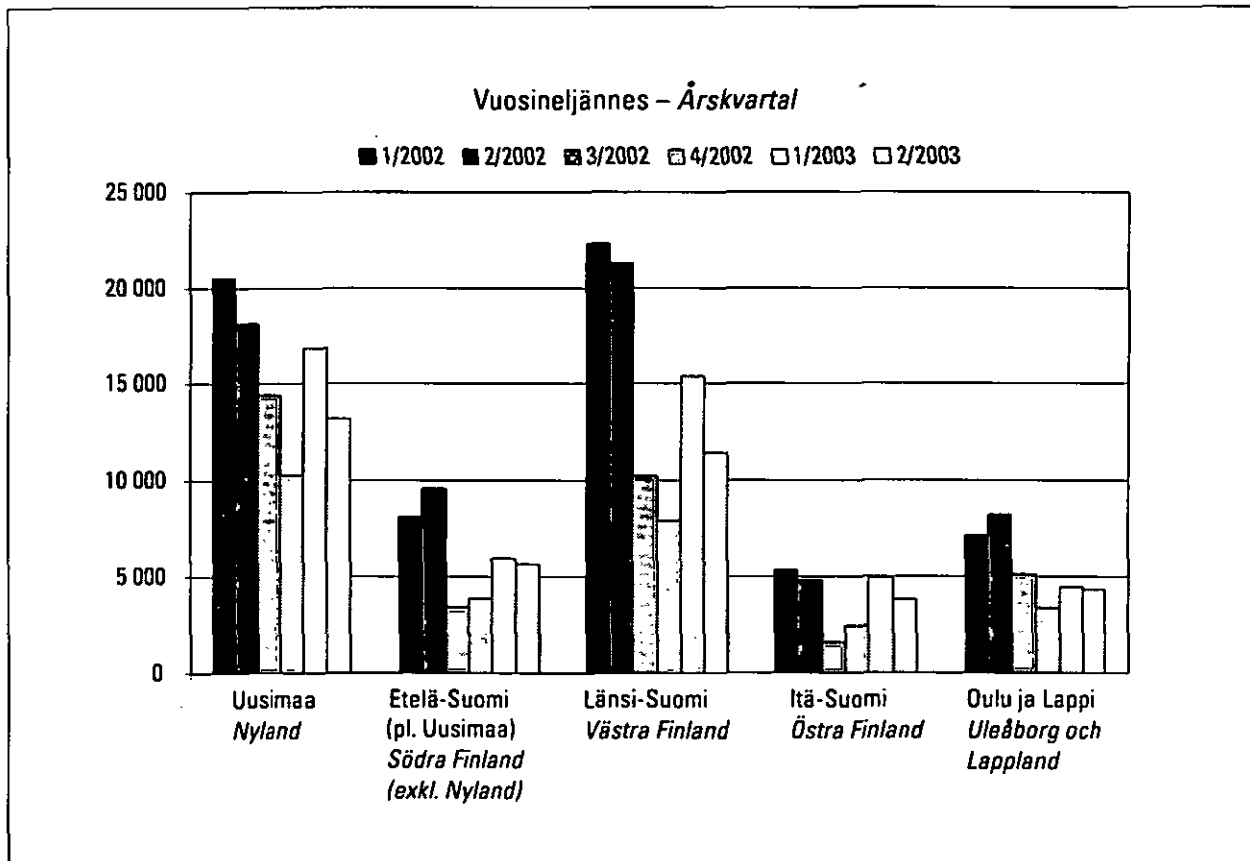

Avoimet työpaikat vuosina 2002–2003

Lediga arbetsplatser åren 2002–2003

Avoimet työpaikat lääneittäin – Lediga arbetsplatser efter län

Alkusanat

Tämä julkaisu sisältää neljännesvuosittaisia tietoja avoimista työpaikoista Suomessa vuosilta 2002 ja 2003. Koko maan tietojen lisäksi lukuja esitetään myös lääneittäin, toimialoittain ja työnantajasektorin mukaan. Julkaisu sisältää myös kuvauksen käytetyistä menetelmistä ja määritelmistä sekä vertailusuuden työministeriön työnvälitystilaston julkaisemiin lukuihin avoimista työpaikoista.

Tiedot perustuvat neljännesvuosittaiseen avointen työpaikkojen tutkimukseen, joka aloitettiin Tilastokeskuksessa vuoden 2002 alusta. Aloite tutkimuksen tekemiseksi on lähtöisin Euroopan unionin komissiosta ja Euroopan keskuspankista. Tavoitteena on saada luotettavaa, säännöllistä, ajantasaista ja vertailukelpoista tietoa jäsenmaiden työmarkkinoiden avoimista työpaikoista sekä niiden rakenteellisista ominaisuuksista. Tutkimuksen jatkuminen ja sisältö riippuvat EU:n päätöksistä ja niiden kansallisesta soveltamisesta.

Suomessa julkaistaan jo työministeriön kuukausittainen tilasto työvoimatoimistoihin ilmoitetuista avoimista työpaikoista. Avointen työpaikkojen tutkimuksen tarkoitus ei ole korvata tätä tilastoa, vaan lähinnä täydentää sitä tuottaen samalla kansainvälisesti vertailukelpoista tietoa työvoiman kysynnästä.

Tähän mennessä kerätyt tiedot vuosilta 2002 ja 2003 julkaistaan tässä nyt poikkeuksellisesti yhdessä julkaisussa, mutta jatkossa neljännesvuosittaiset tiedot avoimista työpaikoista tullaan julkaisemaan noin kaksi kuukautta kunkin neljänneksen päättymisen jälkeen.

Julkaisun on laatinut Kristian Taskinen ja tauluko-osa on käännetty myös ruotsiksi.

Helsingissä lokakuussa 2003

*Jussi Simpura
Tilastojohtaja
Tilastokeskus, Elinolot-yksikkö
Statistikdirektör
Statistikcentralen, Välfärdsstatistik*

Förord

Denna publikation innehåller kvartalsvisa uppgifter om lediga arbetsplatser i Finland åren 2002 och 2003. Utöver uppgifter på hela landets nivå anges uppgifter också länsvis, efter näringsgren och arbetsgivarsektor. Publikationen innehåller också en beskrivning av de metoder och definitioner som använts samt en jämförelse med uppgifter om de lediga arbetsplatser som publicerats av arbetsministeriets statistik över arbetsförmedling.

Uppgifterna grundar sig på en kvartalsundersökning om lediga arbetsplatser, som inleddes vid Statistikcentralen i början av år 2002. Initiativet till undersökningen gjordes av Europeiska unionens kommission och Europeiska centralbanken. Målet är att få tillförlitliga, regelbundna, aktuella och jämförbara uppgifter om de lediga arbetsplatserna på arbetsmarknaden i medlemsländerna samt dessas strukturella egenskaper. Fortsättningen av undersökningen och innehållet i den beror på EU-beslut och hur de tillämpas nationellt.

I Finland utges redan arbetsministeriets månatliga statistik över de lediga arbetsplatser som anmälts till arbetskraftsbyråerna. Avsikten med undersökningen om de lediga arbetsplatserna är inte att ersätta denna statistik, utan närmast att komplettera den genom att samtidigt producera internationellt jämförbara uppgifter om efterfrågan på arbetskraft.

De uppgifter som hittills samlats in för åren 2002 och 2003 publiceras nu undantagsvis i en publikation, men i fortsättningen utges de kvartalsvisa uppgifterna om lediga arbetsplatser ungefär två månader efter att kvartalet tagit slut.

Publikationen har utarbetats av Kristian Taskinen och tabelldelen har också översatts till svenska.

Helsingfors i oktober 2003

Sisällys

Alkusanat	3	Vertailu toimialoittain	15
Förord	3	Tutkimuksen jatko	17
Avointen työpaikkojen tutkimus	5		
Menetelmä	6	Taulukot – Tabeller	
Kohdejoukko ja otos	6	T1. Avoimet työpaikat vuosineljänneksittäin	
Viiteajankohta ja kerättävät tiedot	6	<i>Lediga arbetsplatser kvartalsvis</i>	18
Avoimen työpaikan määritelmä	6	T2. Avoimet työpaikat toimipaikan henkilöstö-	
Tiedonkeruu	6	määrän ja omistusmuodon mukaan	
Tulosten estimointi ja luotettavuus	6	<i>Lediga arbetsplatser efter antalet anställda på</i>	
Tulosten vertailtavuus	7	<i>arbetsstället och ägarform</i>	18
Haastattelijapalaute	7	T3. Avoimet työpaikat lääneittäin ja toimialoittain	
Vuosien 2002 ja 2003 aineistot	8	<i>Lediga arbetsplatser efter län och näringsgren</i>	19
Ylipeitto	8	T4. Osa-aikaiset avoimet työpaikat lääneittäin ja	
Kato	8	toimialoittain	
Toimipaikkojen ilmoittamat avoimet työpaikat		<i>Lediga arbetsplatser på deltid efter län och</i>	
vuonna 2002	9	<i>näringsgren</i>	19
Neljännesvuosittaisia avointen työpaikkojen lukumääriä . 10		T5. Määräaikaiset avoimet työpaikat lääneittäin ja	
Avoimet työpaikat sektoreittain ja toimipaikan		toimialoittain	
koon mukaan	11	<i>Lediga arbetsplatser på viss tid efter län och</i>	
Avoimet työpaikat lääneittäin ja toimialoittain . . 11		<i>näringsgren</i>	20
Keskivirheet	13	T6. Vaikeasti täytettävät avoimet työpaikat	
Vertailu työministeriön työnvälitystilaston tietoihin . . 14		lääneittäin ja toimialoittain	
Vertailu lääneittäin	14	<i>Lediga arbetsplatser som är svåra att besätta</i>	
		<i>efter län och näringsgren</i>	20

Avointen työpaikkojen tutkimus

Tutkimuksen avulla saadaan neljännesvuosittaista tietoa avoimista työpaikoista Suomessa. Avoimet työpaikat kuvaavat työvoiman kysyntää ja niiden määränmuutokset suhdannekehitystä työnantajien näkökulmasta. Lisäksi tutkimuksen avulla voidaan seurata työnantajien kokemia rekrytointivaikeuksia sekä työvoimapulan esiintymistä. Tutkimuksen tulokset hyödyttävät erityisesti talous-, työvoima- ja koulutuspolitiikan suunnittelua ja päätöksentekoa sekä tutkimuslaitosten ja korkeakoulujen tutkijoita.

Aloite tutkimukselle on tullut Euroopan unionin komission työllisyys- ja sosiaaliansian osastolta sekä Euroopan keskuspankista.¹ Tavoite on saada luotettavaa, säännöllistä, ajantasaista ja vertailukelpoista tietoa jäsenmaiden työmarkkinoiden avoimista työpaikoista sekä niiden rakenteellisista ominaisuuksista. Olemassa olevia hallinnollisia tilastoja ei pidetä riittävän kattavina ja erilaisten lehti-ilmoitusindeksien soveltuvuutta analyttiseen käyttöön pidetään riittämättömänä.

Tietojen kerääminen avoimista työpaikoista EU-maissa perustuu tällä hetkellä ns. herrasmiessopimukseen. Ensivaiheessa tiedot toimitetaan Eurostatiin karkealla toimialaluokituksella neljännesvuosittain vuoden 2003 ensimmäisestä neljänneksestä alkaen. Tietojen keräämisestä ja toimittamisesta sekä tilaston laadinnasta saatujen kokemusten perusteella voidaan myöhemmin laatia asetusehdotus avointen työpaikkojen tilastoinnista.

Suomessa julkaistaan jo työministeriön kuukausittainen tilasto työvoimatoimistoihin ilmoitetuista avoimista työpaikoista. Tämä tilasto ei kuitenkaan sisällä riittävästi tietoa avointen tehtävien laadullista ominaisuuksista eikä se myöskään ole kattava. Työministeriön tutkimusten mukaan vain noin 40 prosenttia kaikista avoimista työpaikoista ilmoitetaan työvoimatoimistoihin. Lisäksi tämä prosentti vaihtelee suuresti riippuen mm. tehtävän luonteesta, työnantajan toimialasta ja sektorista.² Avointen työpaikkojen tutkimuksen tarkoitus ei ole korvata työministeriön tilastoa, vaan lähinnä täydentää sitä tuottaen samalla kansainvälisesti vertailukelpoista tietoa työvoiman kysynnästä.

Tilastokeskuksen haastattelu- ja tutkimuspalvelut yksikkö on työministeriön tilauksesta kerännyt vuosittain tietoa toimipaikkojen rekrytointimenettelyistä ja -vaikeuksista vuodesta 1993 alkaen. Esitutkimus avointen työpaikkojen tilastoinnista suoritettiin vuonna 2000, jolloin noin viidesosalta työministeriön Työvoimapalvelut-tutkimuksen kohdetoimipaikoista kysyttiin myös avoimia työpaikkoja koskevat kysymykset. Esitutkimuksen tulokset olivat rohkaisevia ja osoittivat, että avointen työpaikkojen tilasto on mahdollista laatia toimipaikkoihin kohdistettujen puhelinhaastattelujen avulla. Vuoden 2002 ensimmäisestä neljänneksestä alkaen nämä kaksi tiedonkeruuta on yhdistetty yhdeksi neljännesvuosittaiseksi tiedonkeruuksi.

1 Statistical requirements of the ECB in the field of general economic statistics, August 2000.

2 Työvoiman rekrytointi toimipaikoissa 2001 (Työministeriö, 2002).

Menetelmä

Kohdejoukko ja otos

Tutkimus suoritetaan otantatutkimuksena ja tutkimuksen perusjoukkoon kuuluvat Suomessa (ml. Ahvenanmaa) sijaitsevat toimipaikat. Toimipaikka on joko yksityisen yrityksen tai julkisen sektorin omistama, yhdessä paikassa sijaitseva ja pääasiassa yhdenlaisia tavaroita tai palveluja tuottava yksikkö. Toimialoista edustettuina ovat kaikki.

Otoksen poiminnassa kehikkona toimii Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri, joka sisältää noin 140 000 aktiivista toimipaikkaa, joissa henkilötyövuosina mitattu palkansaajien lukumäärä on vähintään yksi. Kehikosta on rajattu pois puolustusvoimien toimipaikat.

Otoskoko on noin 10 000 toimipaikkaa vuodessa ja kautuen tasaisesti eri vuosineljänneksille. Otantamenetelmä on ositettu satunnaisotanta ja ositusmuuttujina käytetään toimipaikan kokoa sekä alueellista sijaintia. Ositekoot kiintiöidään Bankierin allokointimenetelmän³ avulla. Kiintiöinnissä hyödynnetään toimipaikkojen liikevaihdon hajonnan suuruutta sekä yhteenlaskettua henkilöstömäärää kussakin ositteessa.

Henkilöstömäärältään suurimmat toimipaikat (>100) on jaettu eri vuosineljänneksille siten, että ne tulevat kaikki mukaan tutkimukseen kerran vuodessa. Henkilöstömäärältään pienempien toimipaikkojen osalta hyödynnetään rotatoivaa paneeliasetelmaa, jossa osa edellisen vuoden toimipaikoista vapautetaan. Yksittäinen alle 100 henkilön toimipaikka voi olla mukana tutkimuksessa yhtäjaksoisesti enintään kolme kertaa vuoden välein, minkä jälkeen se korvataan uudella kohteella.

Viiteajankohta ja kerättävät tiedot

Tutkimuksen avulla kerättävien tietojen viiteajankohta on kunkin vuosineljänneksen viimeisen kuukauden ensimmäinen kalenteripäivä. Näin ollen tutkimuksen avulla saadaan tilannekatsaus työmarkkinoiden avoimista työpaikoista neljästi vuodessa viitepäivien ollessa maaliskuun, kesäkuun, syyskuun ja joulukuun ensimmäinen päivä.

Toimipaikoista kerättävät tiedot käsittelevät toimipaikan omistusmuotoa ja henkilöstömäärää sekä avointen työpaikkojen lukumäärää viiteajankohtana. Avoinmena olevista työpaikoista tiedustellaan lisäksi laadullisia ominaisuuksia kuten osa-aikaisuutta ja määräaikaisuutta. Kiinnostuneita ollaan myös siitä, kuinka moni avoimista työpaikoista on vailla hoitajaa ja kuinka moni näistä vailla hoitajaa olevista työpaikoista aiotaan täyttää vasta myöhemmin. Työvoimapulan selvittämiseksi kysytään myös, kuinka monen viiteajankohtana avoi-

mena olleen työpaikan täyttämässä toimipaikalla on ollut vaikeuksia.

Avoimen työpaikan määritelmä

Avoin työpaikka voi olla joko kokonaan uusi työpaikka tai jo olemassa oleva työpaikka, jolla ei ole hoitajaa. Lisäksi avoimiin työpaikkoihin lasketaan ne lähitulevaisuudessa vapautuvat työpaikat, jotka työnantaja on ilmoittanut avoimiksi. Avoin työpaikka on täytettävä kolmen kuukauden kuluessa, paikka on oltava haettavissa myös toimipaikan ulkopuolisille ja työnantajan on pitänyt toimia aktiivisesti sopivan työntekijän löytämiseksi. Aktiivisia toimenpiteitä ovat mm. avoimen työpaikan ilmoittaminen työvoimatoimistoon, internet- ja lehti-ilmoittelu, sekä kontaktiverkoston käyttö.

Toimipaikan avoimiin työpaikkoihin ei lasketa sellaisia työpaikkoja, joihin otetaan palkaton harjoittelija tai esimerkiksi ulkopuolinen alihankkija tai urakoitsija. Avoimia työpaikkoja eivät myöskään ole ne työpaikat, jotka täytetään palkalliselta tai palkattomalta vapaalta palaavalla työntekijällä. Myöskään lyhytaikaisia alle kuukauden kestäviä sijaisuuksia ei lasketa toimipaikan avoimiin työpaikkoihin.

Tiedonkeruu

Tiedot kunkin vuosineljänneksen noin 2500 otostoimipaikasta kerätään Tilastokeskuksen puhelinhaastatteluyksikössä (CATI-keskuksessa). Tietokoneavusteisen puhelinhaastattelun käyttöä tutkimusmenetelmänä puoltaa mm. haastattelijan ja haastateltavan välinen vuorovaikutus, kadon pienuus sekä kerätyn tiedon laatu.

Toimipaikasta pyritään haastattelemaan henkilöä, joka tietää parhaiten kyseisen toimipaikan rekrytoinneista. Henkilöstömäärältään pienemmissä toimipaikoissa kyseinen henkilö on useimmiten yrittäjä/johtaja ja suuremmissa toimipaikoissa joudutaan yleensä ottamaan yhteyttä johonkin henkilöstöhallinnon työntekijään. Haastattelu on kestoaltaan lyhyt ja saman haastattelun yhteydessä kerätään tiedot myös työministeriön Työvoimapalvelut-tutkimukseen.

Tulosten estimointi ja luotettavuus

Saatu otos painotetaan siten, että estimoidut tulokset kuvaavat koko Suomen avointen työpaikkojen lukumäärää kunakin viiteajankohtana. Otoksen avulla estimoidaan sekä avointen työpaikkojen kokonaislukumää-

3 BANKIER, M.D. (1988): Power Allocations, Determining Sample Sizes for Subnational Areas. The American Statistician Vol 42. No. 3.

rät että työpaikkojen määrään suhteutetut avointen työpaikkojen astetta kuvaavat suhdeluvut. Koko maan tilannetta kuvaavien tulosten lisäksi lukuja estimoidaan myös eri alue-, yrityskoko- ja toimialatasoilla.

Otantatutkimuksen luonteesta johtuen saadut tulokset sisältävät otanta-asetelmasta johtuvaa otantavirhetta. Tämän otostutkimuksissa esiintyvän satunnaisvaihtelun suuruutta voidaan arvioida estimaattien keskivirheiden kautta. Keskivirheen avulla voidaan tutkimuksen kullekin tulosluvulle laskea luottamusväli, joka tietyllä todennäköisyydellä peittää estimoitavan parametrin todellisen arvon. Keskivirheet raportoidaan ainakin tärkeimpien estimaattien osalta. Lisäksi otanta-tutkimuksissa saattaa esiintyä otanta-asetelmasta riippumatonta harhaa johtuen esimerkiksi vastauskadosta tai otoskehikon yli- tai alipeitosta, jonka eliminoimiseksi painotus- ja estimointimenetelmiä kehitetään sekä käytettyä otoskehikkoa päivitetään säännöllisesti.

Myös kerätyn aineiston editointivaiheessa tehdään joitakin laadunparannustoimenpiteitä. Aineiston havaintoarvot tarkastetaan ja korjataan mahdollisimman oikeiksi. Myös yksittäisten arvojen keskinäinen loogisuus ja yhteensopivuus tarkistetaan. Tässä vaiheessa myös joitakin puuttuvia arvoja imputoidaan käyttäen hyväksi aineiston muiden samankaltaisten toimipaikkojen antamia tietoja. Lisäksi selvästi poikkeavien arvojen vaikutusta estimoitaviin lukumääriin rajoitetaan pienentämällä niiden painoa.

Esitettävät tulokset eivät ole kausitasoitettuja. Työmarkkinoiden avointen työpaikkojen lukumäärässä on kuitenkin havaittavissa vuodenaajasta johtuvaa vaihtelua, mistä johtuen peräkkäisten vuosineljännesten lukuja vertaamalla ei voida tehdä johtopäätöksiä työvoiman kysynnän trendistä eikä sen mahdollisista muutoksista. Avointen työpaikkojen trendin kuvaamiseksi tutkimuksen alkuvaiheessa on syytä verrata peräkkäisten vuosien vastaavien neljännesten estimaatteja toisiinsa. Myöhemmin aikasarjan pidentyessä on mahdollista käyttää myös tilastollisia kausitasoitusmenetelmiä.

Tulosten vertailtavuus

Myös työministeriö julkaisee avointen työpaikkojen tilastoa Suomessa. Menetelmä-, määritelmä- ja tuotantoeroista johtuen työministeriön ja Tilastokeskuksen avointen työpaikkojen lukumäärät eivät ole vertailukelpoisia. Keskeinen ero tilastojen välillä on, että työministeriön työnvälitystilastoon sisältyvät vain ne avoimet työpaikat, jotka työnantajat ovat ilmoittaneet työvoimatoimistoihin. Tilastokeskuksen luvut puolestaan perustuvat otantatutkimukseen ja kattavat sekä työvoimatoimistoihin ilmoitetut että ilmoittamatta jätetyt avoimet työpaikat. Toisaalta yritys- ja toimipaikkarekisterin rakenteesta ja tiedonkeruumenetelmästä johtuen eivät Tilastokeskuksenkaan luvut ole täysin kattavia. Tutkimus ei kata maanpuolustuksen tai yksityisten työnantajakotitalouksien avoimia työpaikkoja.

Lisäksi toimipaikan palkansaajien lukumäärälle asetettu yhden henkilötyövuoden kriteeri ja lyhytaikaisten sijaisuuksien jättäminen pois toimipaikan avoimista työpaikoista johtavat siihen, että osa avoimista työpaikoista voi olla ilmoitettu työvoimatoimistoihin, vaikkakin Tilastokeskuksen tutkimuksen ulottumattomissa. Tilastokeskuksen avointen työpaikkojen tutkimus ei siten pyri korvaamaan työministeriön avointen työpaikkojen tilastoa ja näitä kahta tilastoa onkin tarkasteltava lähinnä toisiaan täydentävinä työvoiman kysynnän mittareina.

Haastattelijapalaute

Kokonaisuudessaan haastattelut ovat sujuneet melko hyvin, kun otetaan huomioon tutkimuksen kohde ja aihe. Yritysten ja toimipaikkojen omistussuhteet ja rajaukset ovat yksilöllisiä, työmarkkinoiden rekrytointikäytännöt kirjavia ja avointen työpaikkojen laadulliset ominaisuudet, kuten esimerkiksi avoimen tehtävän määräaikaisuus, ovat usein tulkinnanvaraisia. Kaikissa tilanteissa toimivien kysymysten ja määritelmien luominen näihin olosuhteisiin ei ole helppoa ja siksi sekä lomaketta että määritelmiä on jouduttu tarkentamaan tutkimuksen edetessä. Haastattelijoille on myös järjestetty koulutusta ja vaikeimmat ongelmat on ratkottu tutkijoiden ja haastattelijoiden yhteistyöllä tiedonkeruun aikana.

Suurimmat ongelmat ovat liittyneet oikean toimipaikan rajaamiseen. Esimerkiksi sairaaloiden ja yliopistojen yksiköiden haastattelemisessa on esiintynyt vaikeuksia. Etenkin isojen sairaaloiden on vaikea antaa tietoja koko talon tasolla, kun työntekijöiden rekrytointi on yleensä hajautettu osastoille, joissa edelleen vielä eri ihmiset vastaavat eri ammattikuntien palkkaamisesta. Tämän tyyppisiä ongelmia on esiintynyt jonkin verran myös yksityisen sektorin kohteiden haastatteluissa, kun tietty yksittäinen toimipaikka on pystynyt antamaan vain koko yritystä tai konsernia koskevia rekrytointilukuja.

Myöskään kaikkien määritelmien soveltuvuus todellisuuden työmarkkinoihin ei aina ole ollut yksikäsitteistä. Muun muassa työnantajan aktiiviset toimenpiteet työntekijää haettaessa, rekrytointivaikeuksien määrittäminen sekä pysyvän ja määräaikaisen työsuhteen erotelu ovat herättäneet ajoittain vilkastakin keskustelua haastattelijoiden ja tutkijoiden välille.

Alussa ongelmia oli myös henkilöstövuokrausta harjoittavien yritysten avointen työpaikkojen määrittämisessä, mutta myöhemmin nämä ongelmat saatiin ratkaistua tarkentamalla määritelmiä. Tällaisen vuokratyövoimaa tarjoavan yrityksen avoimiin työpaikkoihin lasketaan vain ne, joissa työntekijää haetaan itse vuokraustoiminnan ylläpitämiseen.

Tänä vuonna haastattelutyö on myös helpottunut siksi, että paneeliaselman seurauksena suurin osa kunkin neljänneksen kohteista on haastateltu jo kertaalleen viime vuonna.

Vuosien 2002 ja 2003 aineistot

Ylipeitto

Otantakehikkona toimiva yritysrekisteri perustuu suurilta osin verohallinnon aineistoihin, minkä seurauksena poimittuun otokseen sisältyy myös kohteita, jotka eivät kuulu tavoiteperusjoukkoon. Rekisteritietojen ajantasaisuudesta ja henkilöstömäärän käsitteisiin liittyvistä eroista johtuen otokseen poimitaan toimipaikkoja, joita ei ole enää olemassa haastatteluhetkellä tai jotka eivät täytä tutkimuksen toimipaikalle asetettuja kriteereitä. Näitä ns. ylipeittokohteita oli vuoden 2002 otoksissa yhteensä 382, mikä vastaa 3,8 prosenttia kaikista kohteista.

Nämä 382 ylipeittokohdetta koostuivat siten, että 199 toimipaikkaa oli lopetettu tai sulautettu toiseen, 47 toimipaikkaa ei löydetty tiedonkeruujan puitteissa ja 136 toimipaikkaa ei täyttänyt toimipaikalle asetettuja ehtoja, mikä yleensä tarkoitti sitä, että toimipaikassa ei haastatteluhetkellä ollut yhtään palkattua työntekijää.

Taulukoissa 1 ja 2 on tarkasteltu ylipeitto- ja kato-kohteita työvoima- ja elinkeinokeskuksittain sekä vuosineljänneksittäin. Suhteellisesti eniten ylipeittokohteita vuonna 2002 oli Uudellamaalla sekä Etelä-Pohjanmaalla (5,1 %) ja vähiten Lapissa (1,6 %). Eri vuosineljänneksien välillä ei ylipeittokohteiden suhteellisessa osuudessa ollut juuri eroa, vaikka otoskehikko oli sama koko vuoden (yritysten osalta vuosi 2001 ja julkisyhteisöjen osalta vuosi 2000). Tämä johtuu siitä, että ennen jokaista tiedonkeruuta tarkistettiin uusimmista rekisteritiedoista toimipaikan olemassaolo ja poistettiin otoksesta lopettaneet.

Vuoden 2003 aikana ylipeittokohteiden suhteellinen osuus on hieman laskenut. Vähentyminen on aiheutunut lähinnä siitä, että tapauksia, jotka eivät ole täyttäneet toimipaikalle asetettuja kriteerejä, on ollut vähemmän. Tämä puolestaan on seurausta valitusta kohteiden rotatointimenettelystä, jonka seurauksena tämän vuoden toimipaikoista noin 65 prosenttia on haastateltu myös viime vuonna vastaavilla vuosineljänneksillä. Nämä kohteet täyttivät silloin toimipaikalle asetetut kriteerit ja täyttivät ne yleensä edelleen.

Kato

Tutkimuksen vastauskato vuonna 2002 oli keskimäärin 7,0 prosenttia, eli melko alhainen. Kato eri neljänneksillä oli noin 5,5 prosenttia lukuun ottamatta toista neljänestä, jolloin katotapausten suhteellinen osuus nousi 11,7 prosenttiin (Taulukko 2). Tämä johtuu tiedonkeruun ajoittumisesta kesälomakaudelle, jolloin toimipaikkojen rekrytoinneista vastaavia henkilöitä oli vaikea tavoittaa. Alueittain tarkasteltuna kadon osuus oli suurin Uudellamaalla (10,4 %) ja pienin Kainuussa (3,7 %).

Vuonna 2002 katotapauksia oli yhteensä 672, jotka jakaantuivat seuraavasti:

Ei tavoitettu	340 (50 %)
Kieltäytyi	182 (27 %)
Muu syy	150 (23 %).

Muu syy -kohta koostuu pääasiassa toimipaikoista, jotka eivät pystyneet antamaan tietoja halutulla toimipaikkatasolla. Esimerkiksi yrityksen yksittäinen toimipaikka olisi pystynyt antamaan rekrytointilukuja vain konsernitasolla tai iso sairaala olisi voinut antaa tietoja vain osastoittain.

Vuoden 2003 aikana kato-kohteiden suhteellinen osuus on pienentynyt noin kahdella prosenttiyksiköllä. Tämä on myös seurausta tutkimuksen paneeliasetelmasta ja sen aiheuttamasta kohteiden jonkinasteisesta valikoitumisesta (kieltäytyneet ja tavoittamatta jääneet toimipaikat karsiutuvat ensimmäisellä haastattelukerralla).

Taulukko 1. Vuoden 2002 kato- ja ylipeittokohteet työvoima- ja elinkeinokeskuksittain

TE-keskus	Otos	Haastattelu saatiin	Ylipeitto- kohteita	Kato- kohteita	Kato- prosentti
Uusimaa	2 575	2 188	132	255	10,4
Varsinais-Suomi	759	688	26	45	6,1
Satakunta	501	459	21	21	4,4
Häme	612	551	18	43	7,2
Pirkanmaa	696	617	27	52	7,8
Kaakkois-Suomi	642	585	19	38	6,1
Etelä-Savo	341	309	9	23	6,9
Pohjois-Savo	481	445	14	22	4,7
Pohjois-Karjala	361	331	8	22	6,2
Keski-Suomi	489	460	12	17	3,6
Etelä-Pohjanmaa	508	459	26	23	4,8
Pohjanmaa	733	666	26	41	5,8
Pohjois-Pohjanmaa	579	508	29	42	7,6
Kainuu	278	259	9	10	3,7
Lappi	381	357	6	18	4,8
Kaikki	9 936	8 882	382	672	7,0

Taulukko 2. Vuosien 2002 ja 2003 kato- ja ylipeittokohteet vuosineljänneksittäin

	Otos	Haastattelu saatiin	Ylipeitto- kohteita	Kato- kohteita	Kato- prosentti
1 / 2002	2 552	2 325	94	133	5,4
2 / 2002	2 377	2 039	68	270	11,7
3 / 2002	2 524	2 286	107	131	5,4
4 / 2002	2 483	2 232	113	138	5,8
1 / 2003	2 585	2 430	73	82	3,3
2 / 2003	2 518	2 234	63	221	9,0

Toimipaikkojen ilmoittamat avoimet työpaikat vuonna 2002

Vuonna 2002 haastatelluista 8 882 kohteesta avoimia työpaikkoja viitepäivänä oli 2 415 toimipaikassa eli noin 27 prosentissa. Yksittäisen toimipaikan ilmoittamien avointen työpaikkojen lukumäärä vaihteli välillä 1–300 ja niiden jakauma oli seuraavanlainen:

1 avoin työpaikka	942 (39 %)
2 avointa työpaikkaa	494 (20 %)
3–5 avointa työpaikkaa	565 (23 %)
6–10 avointa työpaikkaa	231 (10 %)
yli 10 avointa työpaikkaa	183 (8 %)

Taulukossa 3 on esitetyt toimipaikkojen ilmoittamat avoimet työpaikat viitepäivänä. Julkisen sektorin toimipaikoista ilmoitettiin avoimia työpaikkoja todennäköisemmin kuin yksityisen sektorin toimipaikoista. Toimialan mukaan tarkasteltuna ei ollut suuria eroja ilmoittamistodennäköisyydessä, mutta toimipaikan koon mukaan tarkasteltuna on havaittavissa oletetun kaltainen trendi: henkilöstömäärältään suuremmissa toimipaikoissa henkilöstön vaihtuvuus on jatkuvaa, mistä johtuen niissä on avoimia työpaikkoja tarjolla useammin. Tämä selittää myös suuren osan edellä mainitusta julkisen ja yksityisen sektorin rekrytointialttiuden erosta, sillä julkisen sektorin toimipaikat ovat henkilöstömäärältään keskimäärin suurempia kuin yksityisen sektorin toimipaikat.

Taulukko 3. Vuonna 2002 haastateltujen toimipaikkojen ilmoittamat avoimet työpaikat

	Haastateltuja (N)	Oli avoimia työpaikkoja (N)	Osuus (%)
Työnantaja			
Yksityinen yritys	5 338	1 333	25
Kunta tai kuntayhtymä	2 231	680	30
Kunnan yhtiö tai liikelaitos	109	28	26
Valtio	493	218	44
Valtionyhtiö tai liikelaitos	219	46	21
Järjestö, yhdistys tai säätiö	398	87	22
Muu	94	23	24
Yhteensä	8 882	2 415	27
Toimiala ¹⁾			
Nace A – B	203	41	20
Nace C – E	1 479	448	30
Nace F	628	123	20
Nace G – I	2 189	500	23
Nace J – K	1 235	327	26
Nace L – O, Q	3 148	976	31
Yhteensä	8 882	2 415	27
Henkilöstömäärä			
Alle 5	1 914	201	11
5 – 10	1 386	215	16
11 – 49	2 903	723	25
50 – 99	689	266	39
Vähintään 100	1 990	1 010	51
Yhteensä	8 882	2 415	27

- ¹⁾ A = Maa-, metsä- ja riistatalous
 B = Kalatalous
 C = Mineraalien kaivu
 D = Teollisuus
 E = Sähkö-, kaasu- ja vesihuolto
 F = Rakentaminen
 G = Tukku- ja vähittäiskauppa
 H = Majointus- ja ravitsemistoiminta
 I = Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 J = Rahoitustoiminta
 K = Kiinteistö-, vuokraus- ja liike-elämän palvelut
 L = Julkinen hallinto
 M = Koulutus
 N = Terveystieteiden- ja sosiaalipalvelut
 O = Muut yhteiskunnalliset ja henkilökohtaiset palvelut
 Q = Kv. järjestöt ja ulkomaiset edustustot

Neljännesvuosittaisia avointen työpaikkojen lukumääriä

Kuvioissa 1 ja 2 on esitetty avoimet työpaikat Suomessa sekä niiden laadullisia ominaisuuksia vuoden 2002 ensimmäisestä neljänneksestä alkaen. Luvut kuvaavat avointen työpaikkojen lukumäärää viitepäivinä ja ne on saatu painottamalla haastateltujen toimipaikkojen ilmoittamat avoimet työpaikat vastaamaan yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaisia työmarkkinoita. Avoimet työpaikat vähenivät merkittävästi kalenterivuoden 2002 aikana, mutta vielä ei pysty luotettavasti arvioimaan, mikä on kausivaihtelun aiheuttamaa ja mikä on yleisen taloustilanteen huononemisen osuus tästä avointen työpaikkojen lukumäärän puolittumisesta. Vuonna 2003 avointen työpaikkojen lukumäärässä on havaittavissa samankaltaista kausivaihtelua, mutta kokonaismäärät ovat laskeneet noin kolmanneksella verrattuna vastaaviin vuoden 2002 neljänneksiin.

Vaikeasti täytettävien työpaikkojen osuus on ollut noin kolmannes kaikista avoimista työpaikoista. Tämä luku pohjautuu haastateltavien ilmoitukseen siitä, kuinka monen viitepäivänä avoimena olleen työpaikan täyttämässä on esiintynyt vaikeuksia. Vaikeuksia ei ole eritelty tarkemmin, mutta ne liittyvät usein työmarkkinoiden kohtaanto-ongelmiin, eli että ei ole ollekaan hakijoita tai ei ole riittävän päteviä hakijoita kyseiseen tehtävään. Vaikeuksien määrittäminen on jätetty haastateltavan tehtäväksi ja kesken olevien rekrytointiprosessien osalta vaikeuksien esiintymistä ei arvela, vaan vain jo ilmenneet vaikeudet huomioidaan. Suhteellisesti tarkasteltuna vaikeasti täytettävien työpaikkojen osuus on ollut pienempi vuosien 2002 ja 2003 ensimmäisillä neljänneksillä, mitä selittää osittain se, että tällöin rekrytoidaan myös kesätyöntekijöitä, joita on ollut runsaasti tarjolla.

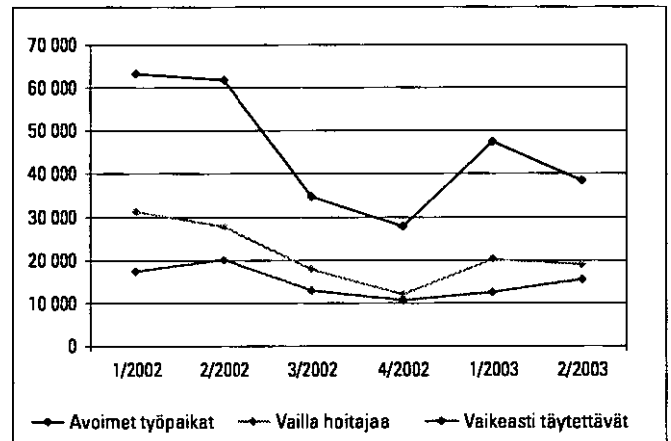
Osa-aikaisten tehtävien osuus kaikista avoimista työpaikoista vuonna 2002 oli noin viidennes. Osuus oli korkeimmillaan toisella neljänneksellä (26 %) ja alimmillaan ensimmäisellä neljänneksellä (18 %). Vuonna 2003 tämä osuus on pysynyt lähes samana. Määräaikaisten tehtävien osuus puolestaan on ollut kahdella ensimmäisellä vuosineljänneksellä yli 50 prosenttia ja kahdella jälkimmäisellä neljänneksellä noin 40 prosenttia. Osa tästäkin erosta selittyy kesätyöntekijöiden hakemisella, mikä käy kiivaana maaliskuun alussa ja jatkuu aina kesäkuun alkuun saakka. Osa- ja määräaikaisten avointen työpaikkojen osuudet vastaavat hyvin työvoimatutkimuksen tietoja, joiden mukaan vuonna 2002 palkansaajien uusista alle vuoden kestäneistä työsuhhteista 55 prosenttia oli määräaikaista ja 25 prosenttia osa-aikaista⁴.

Avoimen työpaikan määritelmä

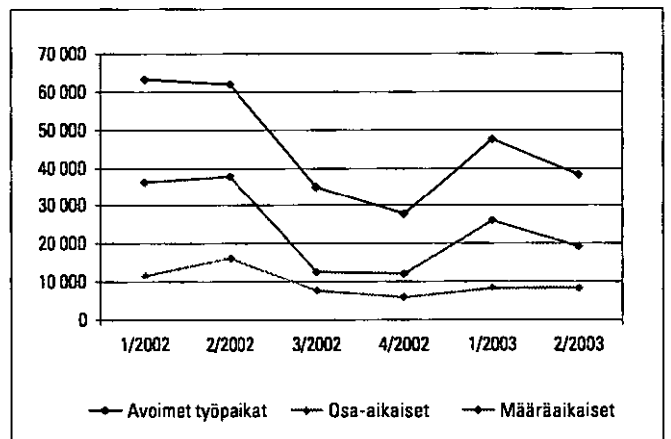
(Ks. tarkempi määrittely sivulta 6)

- Huomioidaan toimipaikan kokonaan uudet työpaikat sekä jo olemassa olevat työpaikat, joihin etsitään työntekijää
- Työpaikan on oltava haettavissa myös toimipaikan ulkopuolisille ja se on täytettävä 3 kuukauden kuluessa
- Työnantajan on pitänyt toimia aktiivisesti sopivan työntekijän löytämiseksi
- Toimipaikan avoimiin työpaikkoihin ei lasketa sellaisia työpaikkoja, joihin otetaan palkaton harjoittelija tai esimerkiksi ulkopuolinen alihankkija tai urakoitsija.

Kuvio 1. Avoimet työpaikat neljännesvuosittain (Ks. taulukko T1)

Kuvio 2. Avoimet työpaikat työsuhteen tyypin mukaan (Ks. taulukko T1)

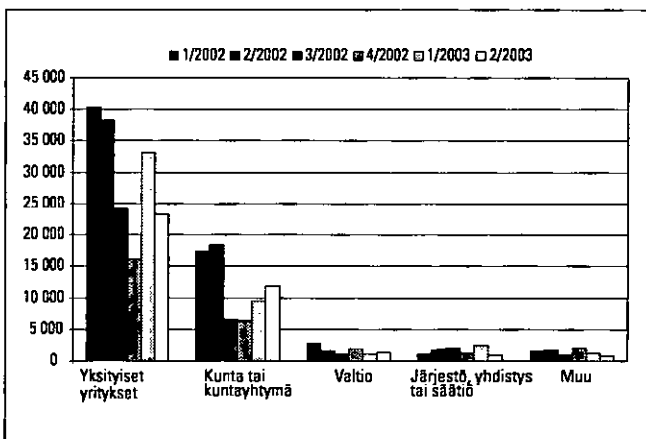
4 Työvoimatilasto 2002 (ennakkotietoja). Tilastokeskus, Työmarkkinat 2003:3.

Avoimet työpaikat sektoreittain ja toimipaikan koon mukaan

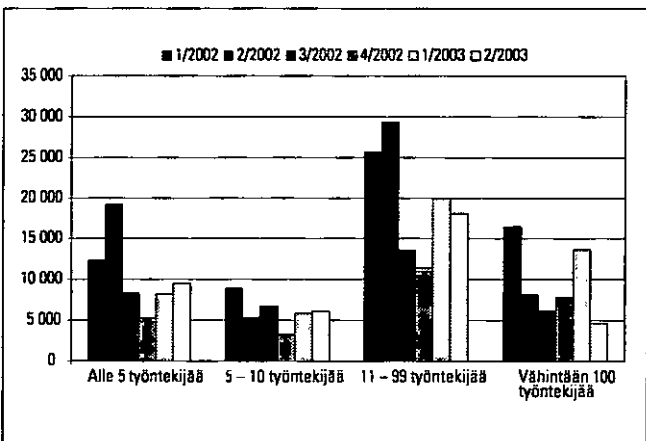
Noin 60–70 prosenttia kaikista avoimista tehtävistä on ollut yksityisen sektorin yrityksissä (Kuvio 3). Kunnallisissa toimipaikoissa olevien avointen työpaikkojen osuus kaikista on ollut noin 25 prosenttia, valtion toimipaikkojen 3–7 prosenttia ja niin sanotun kolmannen sektorin (järjestöt, yhdistykset ja säätiöt) 2–6 prosenttia. Kuvion 3 muut-luokka koostuu lähinnä seurakuntien sekä julkisen sektorin omistamien liikelaitosten ja yhtiöiden ilmoittamista avoimista työpaikoista. Julkisen sektorin omistamiksi liikelaitoksiksi ja yhtiöiksi lasetaan ne, joista valtio tai/ja kunta omistaa enemmistön.

Avointen työpaikkojen lukumäärä ei vähentynyt valtion ja järjestösektorin omistamissa toimipaikoissa yhtä voimakkaasti kuin yksityisen ja kunnallisen sektorin toimipaikoissa vuoden 2002 aikana. Kuntasektorin avoimet työpaikat puolestaan vähenivät jopa jyrkemmin kuin yksityisten yritysten tarjoamat työpaikat vuo-

Kuvio 3. Avoimet työpaikat toimipaikan omistusmuodon mukaan (Ks. taulukko T2)

Kuvio 4. Avoimet työpaikat toimipaikan koon mukaan (Ks. taulukko T2)

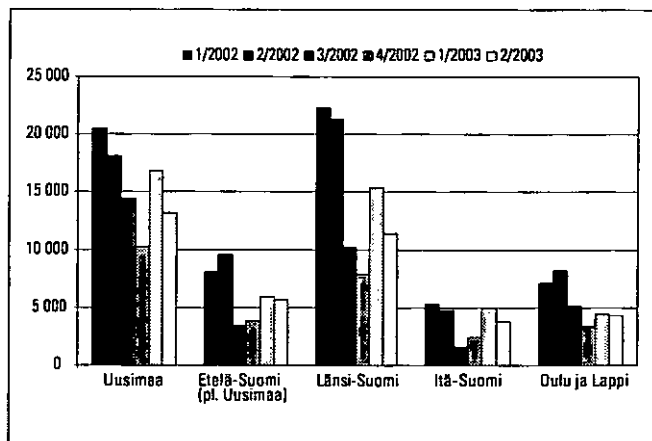
den alku- ja jälkipuoliskoja vertailtaessa. Tämän ilmiön taustalla saattaa olla esimerkiksi kuntasektorin palkkaamien kesätyöntekijöiden runsas määrä tai opettajien rekrytointi alkukesästä tai joitakin muita kuntatalouteen liittyviä tekijöitä, joiden seurauksena rekrytoineista suurin osa suoritetaan vuoden alkupuoliskolla. Vuoden 2003 aikana avoimia työpaikkoja on ollut tarjolla sekä julkisella että yksityisellä sektorilla vähemmän kuin vuonna 2002.

Avointen työpaikkojen lukumäärä väheni merkittävästi kaiken kokoisissa toimipaikoissa vuoden 2002 aikana. Pienemmät toimipaikat (1–4 ja 5–10 palkansaajaa) ovat tyypillisesti pienyrityksiä ja niiden merkitys työllistäjänä tulee selvästi esiin tarkasteltaessa kuviota 4. Lisäksi kuvion ulkopuolisena havaintona voidaan todeta, että henkilöstömäärältään pienemmät toimipaikat näyttäisivät tämän tutkimuksen mukaan kärsivän enemmän rekrytointivaikeuksista kuin suuremmat. Vuonna 2002 alle viiden palkansaajan toimipaikat ilmoittivat kohdanneensa rekrytointivaikeuksia 45 prosentissa avoimena olleista työpaikoistaan kun taas suurimmassa kokoluokassa (yli 100 henkilöä) vastaava luku oli vain 20 prosenttia. Vuoden 2003 ensimmäisellä ja toisella vuosineljänneksellä avoimia työpaikkoja on ollut vähemmän kaiken kokoisissa toimipaikoissa kuin vuoden 2002 vastaavilla neljänneksillä.

Avoimet työpaikat lääneittäin ja toimialoittain

Alueittain tarkasteltuna avointen työpaikkojen lukumäärän laskeva trendi vuoden 2002 aikana oli melko samanlainen kaikissa lääneissä (kuviot 5). Avointen työpaikkojen keskittyminen Etelä- ja Länsi-Suomen alueelle oli voimakasta, mutta myös Pohjois-Suomessa oli runsaasti työpaikkoja tarjolla varsinkin kesäaikaan.

Kuvio 5. Avoimet työpaikat lääneittäin (Ks. taulukko T3)

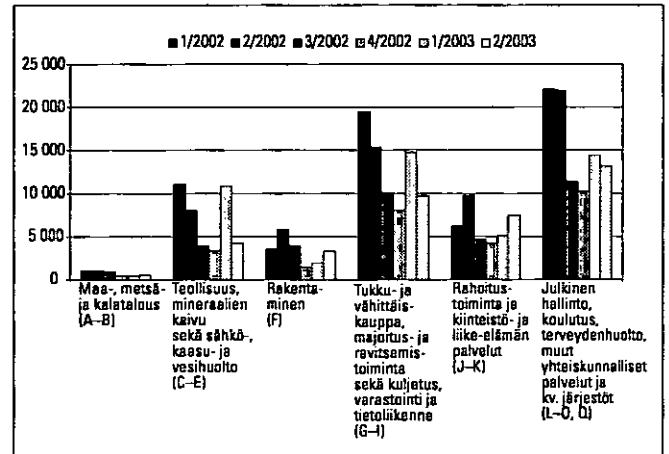
Toimialoittaisessa avointen työpaikkojen jaottelussa on käytetty NACE-luokituksen karkeinta A6-tasoa⁵. Tällä tasolla neljännesvuosittaisia lukuja voidaan pitää vielä riittävän tarkkoina julkaistaviksi. Maa-, metsä- ja kalatalouden avoimet työpaikat tulevat aliestimoiduiksi johtuen yritysrekisterin rakenteesta ja käytetystä yhden henkilötyövuoden kriteeristä. Toisaalta muutokset avointen työpaikkojen lukumäärässä tulevat tälläkin toimialalla esiin ja siitä johtuen alkutuotannon luvut on päätetty ilmoittaa ainakin toistaiseksi.

Teollisuudessa ja rakennusallalla avoimet työpaikat vähenivät suhteellisesti eniten vuoden 2002 aikana. Näillä aloilla loppuvuodesta avoimia työpaikkoja oli tarjolla vain noin kolmannes verrattuna alkuvuoteen. Rakennusalan kesäsesonki näkyy myös piikkinä toisen neljänneksen avointen työpaikkojen määrässä.

Yksityisen palvelusektorin tarjoamat avoimet työpaikat vähenivät myös selvästi vuoden 2002 aikana. Kiinteistö- ja liike-elämän palveluissa oli runsaasti avoimia työpaikkoja toisella neljänneksellä, mikä johtui suurelta osin siivous- ja turvallisuuspalveluja tuottavien yritysten tarjoamista työmahdollisuuksista.

Kuvion 6 viimeinen pylväsrykelmä kuvaa julkisten ja muiden palveluiden tarjoamia avoimia työpaikkoja. Näistä työpaikoista yli 60 prosenttia on kuntien tai kuntayhtymien tarjoamia, mistä johtuen myös tässä kuviossa on nähtävissä aiemmin esille tullut poikkeuk-

Kuvio 6. Avoimet työpaikat toimialoittain (Ks. taulukko T3)

sellisen suuri muutos avointen työpaikkojen lukumäärässä vuoden 2002 alku- jälkipuoliskoja vertailtaessa.

Vertailtaessa vuoden 2003 kahden ensimmäisen neljänneksen alueittaisia ja toimialoittaisia lukuja vastaaviin vuoden takasiin lukuihin voidaan huomata avointen työpaikkojen vähentyneen yleisesti. Voimakasta vähenemistä on ollut Länsi- ja Pohjois-Suomessa sekä rakennusallalla ja julkisissa palveluissa.

5 NACE-luokitus on Euroopan unionin yhteinen asetuksella vahvistettu toimialaluokitus, johon myös Tilastokeskuksen käyttämä TOL 1995-luokitus perustuu.

Keskivirheet

Estimoituihin avointen työpaikkojen lukumääriin sisältyy otantatutkimuksesta johtuen satunnaisvaihtelua. Tämän satunnaisvaihtelun suuruutta kuvaavat keskivirheet on laskettu taulukkoon 4. Joissakin lääneissä ja joillakin toimialoilla keskivirheet ovat suhteellisesti melko suuria (yli 20 %), mistä johtuen niihin liittyvät avointen työpaikkojen lukumääräestimaatit eivät välttämättä ole kovin tarkkoja.

Variaatiokerroin eli keskivirheen suhteellinen osuus avointen työpaikkojen lukumäärän kokonaisestimaatista on noin 7 prosenttia neljännesvuositasolla ja 3 prosenttia vuositasolla. Esimerkiksi tämän vuoden toisen neljänneksen avointen työpaikkojen kokonaismäärän 95-prosentin luottamusväli on 32 500 – 44 300. Tämä väli peittää todellisen avointen työpaikkojen lukumäärän 95 prosentin todennäköisyydellä.

Taulukko 4. Avointen työpaikkojen estimaattien keskivirheet ja variaatiokerroimet

	2. neljännes 2003			Vuosi 2002		
	Esti- maatti	Keski- virhe	Variaatio- kerroin (%)	Esti- maatti	Keski- virhe	Variaatio- kerroin (%)
Avoimet työpaikat	38 400	3 000	7,7	51 200	1 600	3,1
Työnantaja						
Yksityinen yritys	23 200	2 600	11,0	31 900	1 300	4,0
Kunta tai kuntayhtymä	11 900	1 400	11,8	13 500	900	6,8
Valtio	1 400	500	37,7	2 200	200	8,1
Järjestö, yhdistys tai säätiö	1 000	300	33,2	1 700	300	15,8
Henkilöstömäärä						
Alle 5	9 500	1 900	20,0	11 700	1 000	8,1
5 – 10	6 100	1 000	16,2	6 200	500	8,4
11 – 99	18 100	1 900	10,7	22 800	1 100	4,8
Vähintään 100	4 700	600	12,3	10 500	300	2,9
Lääni						
Uusimaa	13 200	1 900	14,5	16 800	800	5,0
Etelä-Suomi (pl. Uusimaa)	5 700	1 000	18,2	6 700	600	9,5
Länsi-Suomi	11 400	1 600	14,2	17 300	1 000	5,9
Itä-Suomi	3 800	800	19,8	3 900	300	8,4
Oulu+Lappi	4 300	900	20,6	6 500	500	7,5
Toimiala¹⁾						
Nace A – B	600	200	40,5	900	200	19,9
Nace C – E	4 200	1 000	23,5	7 700	500	6,6
Nace F	3 300	800	25,8	3 700	500	13,1
Nace G – I	9 700	1 800	18,2	14 200	900	6,2
Nace J – K	7 500	1 500	20,4	6 700	600	9,2
Nace L – O, Q	13 100	1 400	10,9	18 000	1 000	5,5

- ¹⁾ A = Maa-, metsä- ja riistatalous
 B = Kalatalous
 C = Mineraalien kaivu
 D = Teollisuus
 E = Sähkö-, kaasui- ja vesihuolto
 F = Rakentaminen
 G = Tukku- ja vähittäiskauppa
 H = Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 I = Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 J = Raheittustoiminta
 K = Kiinteistö-, vuokraus- ja liike-elämän palvelut
 L = Julkinen hallinto
 M = Koulutus
 N = Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 O = Muut yhteiskunnalliset ja henkilökohtaiset palvelut
 Q = Kv. järjestöt ja ulkomaiset edustustot

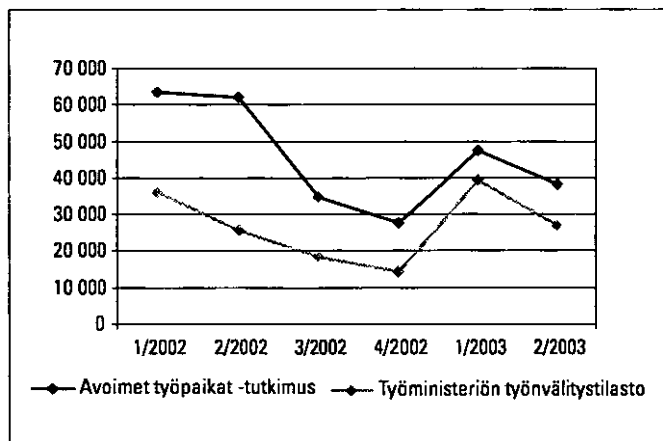
Vertailu työministeriön työnvälitystilaston tietoihin

Tässä luvussa vertaillaan Avoimet työpaikat -tutkimuksen (ATP-tutkimuksen) tuottamia tuloksia työministeriön työnvälitystilaston⁶ tuloksiin vuosina 2002 ja 2003. Työnvälitystilastoon sisältyvät ne avoimet työpaikat, jotka työnantajat ovat ilmoittaneet työvoimatoimistoihin. Työnvälitystilasto julkaistaan kuukausittain ja se sisältää tietoja avointen työpaikkojen lisäksi myös työvoimatoimistoihin ilmoittautuneista työttömistä työnhakijoista. Työministeriö julkaisee kuukauden uudet, kuukauden aikana täyttyneet ja kuukauden viimeisenä päivänä avoinna olevat työpaikat. Tässä luvussa vertaillaan ATP-tutkimuksen (viitepäivät: 1.3, 1.6, 1.9 ja 1.12) ja työnvälitystilaston (viitepäivät: 28.2, 31.5, 31.8 ja 30.11) avointen työpaikkojen lukumääriä toisiinsa. Viitepäivissä on yhden päivän ero, mikä ei kuitenkaan sekoittane vertailua pahasti.

Avointen työpaikkojen kokonaismäärän väheneminen kalenterivuoden 2002 aikana on selvästi nähtävissä kummastakin tilastosta (Kuvio 7). Työvoimatoimistoihin ilmoitettujen avointen työpaikkojen lukumäärä on ollut noin 40–70 prosenttia ATP-tutkimuksen tuottamista tuloksista lukuun ottamatta vuoden 2003 ensimmäistä neljänestä, jolloin se nousi noin 80 prosenttiin. Alueittaisista ja toimialoittaisista vertailuista huomataan, että tällöin ATP-tutkimus kartoitti avoimia työpaikkoja vähemmän kuin mitä oli ilmoitettu työvoimatoimistoihin Etelä-Suomesta sekä palvelualoilta.

Vuositason muutoksia tarkasteltaessa sama vuoden 2003 ensimmäinen neljännes on poikkeava. Tällöin ATP-tutkimuksen mukaan työpaikat vähenivät vuoden takaisesta 25 prosenttia kun taas työnvälitystilaston mukaan niiden määrä lisääntyi noin 10 prosenttia. ATP-tutkimuksen osoittama avointen työpaikkojen määrän vähentyminen neljänneksellä on hyvin linjassa yleisen taloudellisen epävarmuuden lisääntymisen kans-

Kuvio 7. Avoimet työpaikat eri tilastoissa neljännesvuosittain

6 Työministeriön tilastoja (2002): Työmarkkinat TM 2002:1–12

sa vastaavalla ajanjaksolla, mutta toisaalta työnvälitystilaston 10 prosentin kasvukin on uskottava, sillä se perustuu rekisteritietoihin. Ilmiön taustalla saattaa olla yleistynyt työpaikkojen ilmoittaminen työvoimatoimistoihin, joka puolestaan voi johtua esimerkiksi työvoimatoimistojen ja työnantajien välisen yhteistyön tiivistymisestä tai pahenevasta työvoimapulasta tietyillä aloilla.

Vertailu lääneittäin

Vertailtaessa avointen työpaikkojen lukumääriä lääneittäin (kuviot 8–12), voidaan huomata melko yhdenmukaista kehitystä vuosien 2002 ja 2003 aikana lukuun ottamatta kahta tilannetta, jolloin ATP-tutkimuksen ja työnvälitystilaston luvut näyttävät selvästi erilaista trendiä avointen työpaikkojen lukumäärässä.

Ensimmäinen näistä tapauksista on Etelä-Suomen vuoden 2002 toinen neljännes, jolloin ATP-tutkimuksessa avoimet työpaikat lisääntyivät hieman verrattuna edelliseen neljännekseen, kun taas työnvälitystilasto osoitti niiden selvää vähenemistä samalla ajanjaksolla. Tätä kehitystä selittää ainakin osittain se, että toisella neljänneksellä ATP-tutkimus kartoitti poikkeuksellisen paljon määräaikaista ja osa-aikaista työpaikkoja rakennus- ja palvelualoilta, joita ei välttämättä ilmoiteta yhtä usein työvoimatoimistojen täytettäväksi kuin jatkuvia kokoaikaista työpaikkoja.

Toinen poikkeava tilanne on Itä-Suomen vuoden 2002 toinen neljännes, jossa kehitys on päinvastainen edelliseen tapaukseen verrattuna. ATP-tutkimus osoittaa avointen työpaikkojen lukumäärän lievää laskua ja työnvälitystilasto puolestaan selvää kasvua. Sama poikkeama toistuu vuoden 2003 toisella neljänneksellä.

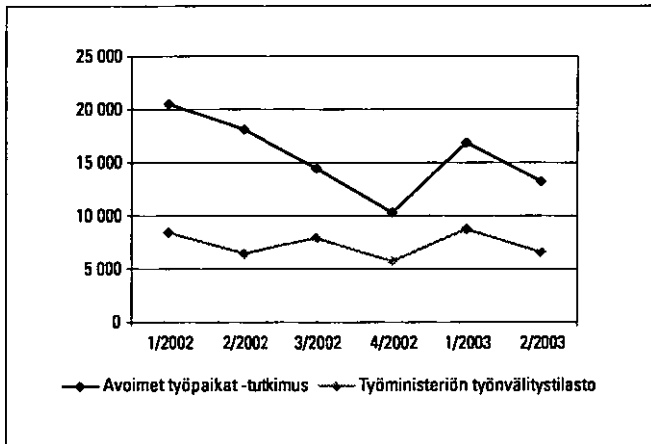
Tämä on enemmänkin piikki työnvälitystilastossa ja se aiheutuu Pohjois-Savon avointen työpaikkojen kaksinkertaistumisesta edelliseen kuukauteen verrattuna. Tämä puolestaan selittynee Pohjois-Savon suurilla mansikkapelloilla (esim. Suonenjoki), jotka saattavat palkata tuhansiakin poimijoita juuri siihen aikaan vuodesta ja tarvitsevat poimijoiden hankkimiseen myös työvoimatoimistojen apua.

Vertailu toimialoittain

Toimialoittain tarkasteltuna ATP-tutkimuksen ja työnvälitystilaston avointen työpaikkojen lukumäärien kehitys on ollut melko yhdenmukaista (kuviot 13–18). Kaksi silmiinpistävää eroa on kuitenkin havaittavissa ja niiden syytkin ovat jo tulleet esiin.

Avoimet työpaikat eri tilastoissa lääneittäin

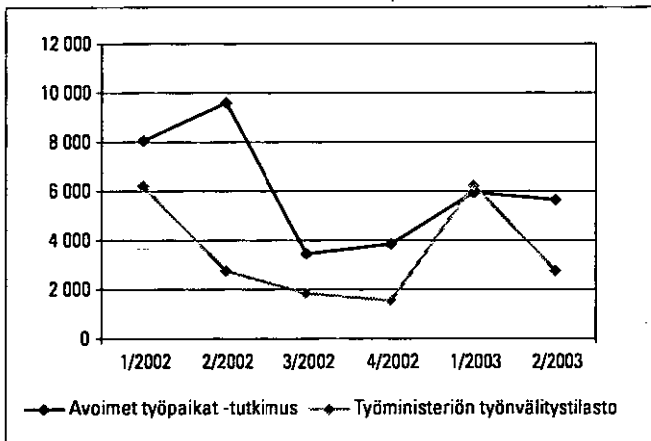
Kuvio 8. Uusimaa

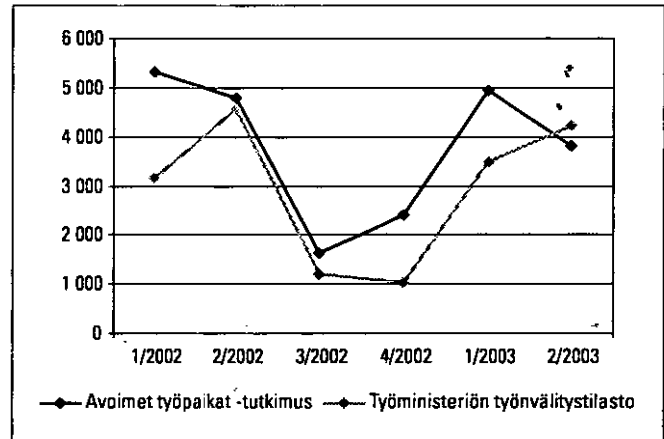
Maataloudessa avoimena olevien työtehtävien määrä moninkertaistuu työnvälitystilastossa kesäaikaan, mutta ATP-tutkimuksessa ei tätä piikkiä ole havaittavissa. Tämä johtuu osittain toimipaikoille asetusta yhden henkilötyövuoden kriteeristä sekä osittain suurten mansikkatilojen tarjoamista lukuisista kesätyöpaikoista.

Toinen epäloogisuus on kuviossa 17 nähtävissä olevat ATP-tutkimuksen kesäajan piikit kiinteistö- ja liike-elämän palveluiden avoimissa työpaikoissa, mitkä johtuvat suurelta osin siivous- ja turvallisuuspalveluja tuottavien yritysten tarjoamista osa- ja määräaikaista työmahdollisuuksista.

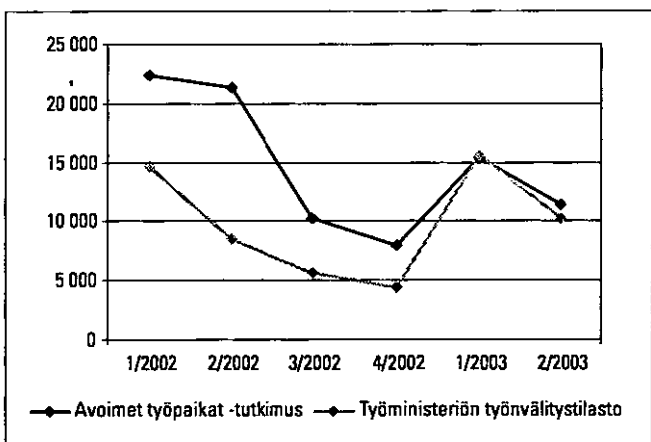
Kuvio 9. Etelä-Suomi (pl.Uusimaa)

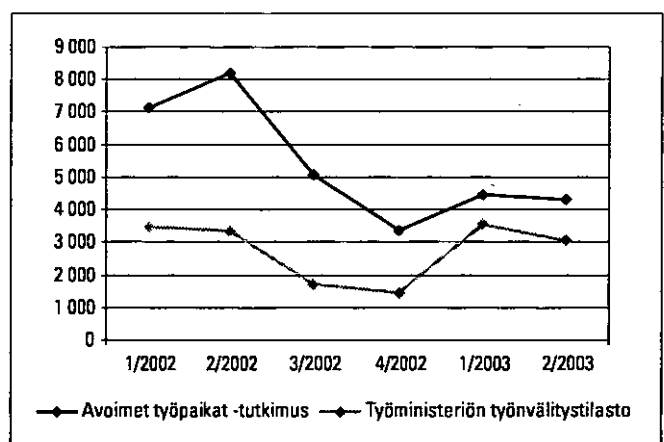
Kuvio 11. Itä-Suomi

Kuvio 10. Länsi-Suomi

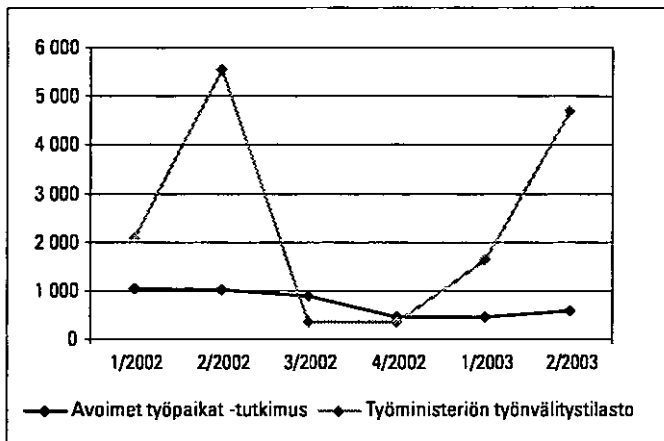

Kuvio 12. Oulu ja Lappi

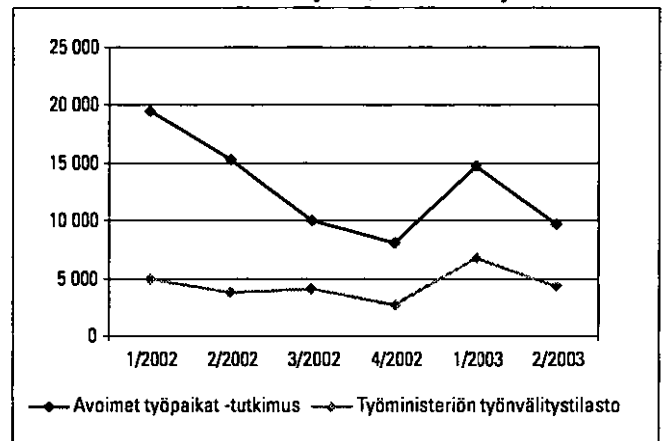

Avoimet työpaikat eri tilastoissa toimialoittain

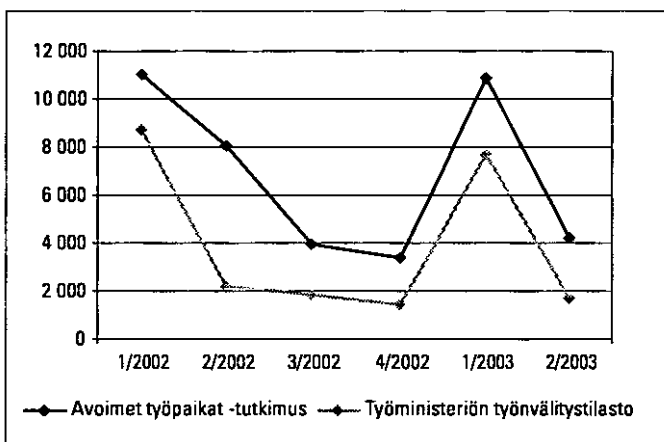
Kuvio 13. Maa-, metsä- ja kalatalous

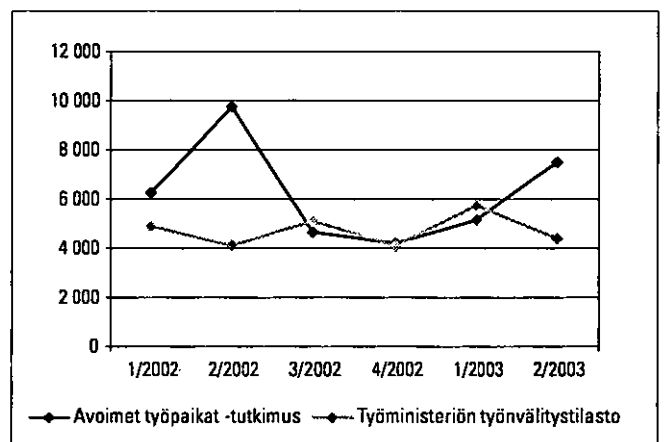
Kuvio 16. Tukku- ja vähittäiskauppa, majoitus- ja ravitsemistoiminta sekä kuljetus, varastointi ja

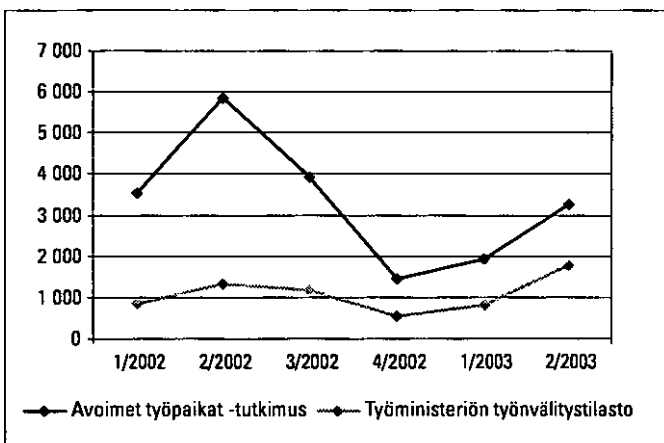
Kuvio 14. Teollisuus, mineraalien kaivu sekä sähkö-, kaasu- ja vesihuolto

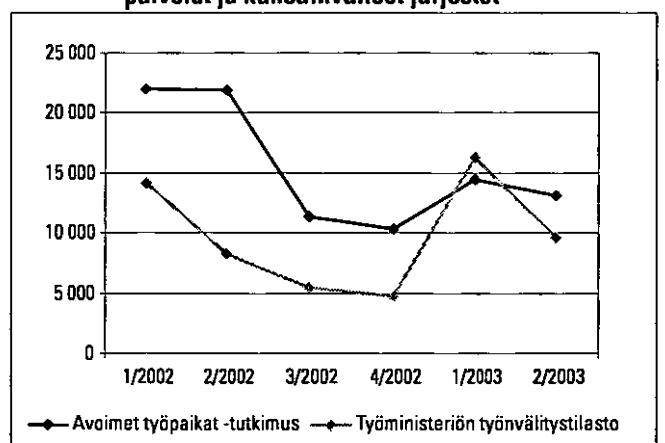
Kuvio 17. Rahoitustoiminta sekä kiinteistö- ja liike-elämän palvelut

Kuvio 15. Rakentaminen

Kuvio 18. Julkinen hallinto, maanpuolustus, koulutus, terveydenhuolto sekä muut yhteiskunnalliset palvelut ja kansainväliset järjestöt

Tutkimuksen jatko

Tähän mennessä saadut kokemukset avointen työpaikkojen tutkimuksen tiedonkeruusta ja tilaston tuottamisesta ovat olleet rohkaisevia. Kuitenkin tutkimusta on jatkossa kehitettävä edelleen sekä sisällöltään että menetelmällisesti. Ainakin seuraavanlaisia kehittämiskohteita on havaittu:

- avointen työpaikkojen asteen laskeminen
- ammattitietojen saaminen mukaan tutkimukseen
- kausivaihtelun tutkiminen ja sen huomioon ottaminen
- kohtaamattoman kysynnän mittaaminen
- tiedonkeruun kehittäminen julkisen sektorin toimipaikoista.

Tähän mennessä tutkimuksen tuloksissa ei ole esitetty avointen työpaikkojen asteita eli niiden määriä suhteutettuna työpaikkojen lukumääriin. Näiden suhdelukujen ilmoittaminen helpottaisi kuitenkin esimerkiksi eri toimialojen ja alueiden välistä vertailua. Asteiden laskemiseksi on ensin päätettävä, mitä tietoa käytetään kuvaamaan työpaikkojen lukumäärää. Tämä luku voidaan määrittää käyttäen tämän tutkimuksen tietoja toimipaikkojen henkilöstömäärästä, työvoimatutkimuksen lukuja tai yritys- ja toimipaikkarekisterin sisältämiä henkilöstömääriä. Luonnolliselta tuntuisi käyttää saman tutkimuksen avulla estimoituja työpaikkojen lukumääriä, mutta toisaalta muista mainituista lähteistä olisi saatavilla luotettavampia lukuja, joiden käyttö lisäksi helpottaisi eri tilastojen välistä vertailua ja hyödyntämistä esimerkiksi tutkimus- ja analyysityössä.

Eurostatin tavoite on saada tutkimuksen avulla kerätyksi myös ammattitietoja avoimena olevista työpaikoista. Nykyisessä tutkimuksessa ei kerätä ammattitietoja, mutta vuonna 2004 on tarkoitus aloittaa myös niiden kerääminen. Pienestä otoskoosta johtuen ammatti-kohtaisia lukumäärätietoja ei tulla saamaan vuosineljänneksittäin, mutta vuositasolla on mahdollista saada luotettavasti arvioituksi ainakin eri ammattien yleisyyttä avoimena olevissa tehtävissä.

On oletettavaa, että avointen työpaikkojen lukumäärässä on havaittavissa vuodenajasta johtuvaa kausivaihtelua. Tämän vuoksi peräkkäisten vuosineljännes-

ten lukuja vertailemalla on vaikea erottaa avointen työpaikkojen lukumäärän yleistä kehitystä ja kausitekiäistä johtuvaa vaihtelua toisistaan. Myöhemmin aikasarjan pidentyessä voidaan käyttää tilastollisia kausitasoitusmenetelmiä, mutta toistaiseksi joudutaan vertailemaan peräkkäisten vuosien vastaavia vuosineljänneksiä toisiinsa. Kausivaihtelun tutkiminen ja aikasarjan luonteen selvittäminen tässä vaiheessa kuitenkin helpottaisi lukujen tulkintaa ja johtopäätösten tekemistä.

Työmarkkinoiden rakenteellisten ongelmien havaitsemiseksi tulevaisuudessa pyritään mittaamaan myös työvoiman kohtaamatonta kysyntää. Kohtaamattomaan kysyntään lasketaan ne avoimet työpaikat, joissa avoimella tehtävällä ei ole hoitajaa ja joihin työnantaja olisi valmis palkkaamaan heti jonkun sopivaksi katsomansa työntekijän. Lukua voidaan pitää eräänlaisena työvoiman kysyntäpuolen työttömyysprosenttina ja sen avulla voidaan tehdä päätelmiä työmarkkinoilla vallitsevista rakenteellisista ongelmista ja ennakoita niiden esiintymistä.

Julkisen sektorin toimipaikkojen rajaamisessa on esiintynyt ongelmia. Esimerkiksi ison sairaalan on yleensä ollut vaikeaa antaa tietoja koko talon tasolla, kun työntekijöiden rekrytointi on hajautettu osastoille ja usein vielä osastoillakin eri ihmiset vastaavat eri ammattikuntien palkkaamisesta. Tätä ongelmaa voitaisiin mahdollisesti pienentää siirtymällä toimipaikkatasoisesta tiedonkeruusta toimipistetasoiseen tiedonkeruuseen. Tämä tarkoittaisi, että esimerkiksi isosta sairaalasta haastateltaisiin vain yksi tai joitakin osastoja, joista saatujen tietojen avulla estimoitaisiin koko sairaalan avoimet työpaikat.

Yhteystiedot

Kaikki palaute tutkimuksesta ja sen tuloksista otetaan kiitollisena vastaan. Myös kehitysehdotukset ja kysymykset koskien tutkimusta ovat tervetulleita.

Kristian Taskinen

kristian.taskinen@stat.fi

Puh. (09) 17343225

00022 Tilastokeskus, Helsinki

Taulukot – Tabellerna T1–T6

Pyörityksistä johtuen taulukoiden summat eivät aina täsmää.
På grund av avrundningar överensstämmer tabellsummorna inte alltid.

T1. Avoimet työpaikat vuosineljänneksittäin Lediga arbetsplatser kvartalsvis

	Vuosineljännes – Årskvartal						Muutos Förändring	Muutos (%) Förändring (%)
	1 / 2002	2 / 2002	3 / 2002	4 / 2002	1 / 2003	2 / 2003		
Avoimet työpaikat – Lediga arbetsplatser	63 400	62 000	34 900	27 800	47 600	38 400	-23 600	-38
Näistä ilman hoitajaa – Av dessa obesatta	31 200	27 700	17 900	12 000	20 300	19 000	-8 700	-31
Osa-aikaisia – På deltid	11 600	16 100	7 700	5 900	8 300	8 400	-7 700	-48
Määräaikaisia – På viss tid	36 200	37 900	12 700	12 000	26 000	19 400	-18 500	-49
Vaikeasti täytettäviä – Svåra att besätta	17 300	20 200	12 900	10 600	12 400	15 500	-4 700	-23

T2. Avoimet työpaikat toimipaikan henkilöstömäärän ja omistusmuodon mukaan Lediga arbetsplatser efter antalet anställda på arbetsstället och ägarform

	Vuosineljännes – Årskvartal						Muutos Förändring	Muutos (%) Förändring (%)
	1 / 2002	2 / 2002	3 / 2002	4 / 2002	1 / 2003	2 / 2003		
Henkilöstömäärä – Antal anställda								
1–4 henkeä – personer	12 300	19 200	8 400	5 300	8 200	9 500	-9 700	-50
5–10 henkeä – personer	8 900	5 300	6 800	3 300	5 800	6 100	800	15
11–99 henkeä – personer	25 600	29 300	13 600	11 400	19 900	18 100	-11 200	-38
100 tai enemmän – eller fler	16 500	8 200	6 200	7 800	13 700	4 700	-3 500	-43
Työnantaja – Arbetsgivare								
Yksityinen yritys – Privat företag	40 300	38 300	24 100	16 100	33 100	23 200	-15 100	-39
Kunta tai kuntayhtymä – Kommun eller samkommun	17 400	18 400	6 700	6 400	9 500	11 900	-6 500	-35
Valtio – Staten	2 900	1 600	1 100	1 900	1 200	1 400	-200	-10
Järjestö, yhdistys tai säätiö – Organisation, förening eller stiftelse	1 200	1 800	2 000	1 300	2 500	1 000	-800	-44
Jokin muu – Någon annan	1 600	1 800	1 000	2 000	1 300	800	-1 000	-54

T3. Avoimet työpaikat lääneittäin ja toimialoittain
Lediga arbetsplatser efter län och näringsgren

	Vuosineljännes – Årskvartal						Muutos Förändring	Muutos (%) Förändring (%)
	1 / 2002	2 / 2002	3 / 2002	4 / 2002	1 / 2003	2 / 2003		
Lääni – Län								
Uusimaa – <i>Nyland</i>	20 500	18 100	14 500	10 300	16 900	13 200	-4 900	-27
Etelä-Suomi (pl. Uusimaa) – <i>Södra Finland</i> (exkl. <i>Nyland</i>)	8 100	9 600	3 500	3 800	5 900	5 700	-3 900	-41
Länsi-Suomi (sis. Ahvenanmaa) – <i>Västra Finland</i> (inkl. <i>Åland</i>)	22 300	21 300	10 200	7 900	15 400	11 400	-9 900	-46
Itä-Suomi – <i>Östra Finland</i>	5 300	4 800	1 600	2 400	4 900	3 800	-1 000	-20
Oulu ja Lappi – <i>Uleåborg och Lappland</i>	7 100	8 200	5 100	3 400	4 500	4 300	-3 900	-47
Toimiala (TOL -95 koodi) – Näringsgren (NI-95 kod)								
Maa- metsä ja kalatalous (01–05) – <i>Jord- och skogsbruk, fiske (01–05)</i>	1 100	1 000	900	500	500	600	-400	-43
Teollisuus (10–41) – <i>Tillverkning (10–41)</i>	11 000	8 100	4 000	3 400	10 900	4 200	-3 900	-48
Rakentaminen (45) – <i>Byggsamhet (45)</i>	3 500	5 900	3 900	1 400	1 900	3 300	-2 600	-44
Tukku- ja vähittäiskauppa, majoitus- ja ravitsemistoiminta, kuljetus, varastointi, tietoliikenne (50–64) – <i>Parti- och detaljhandel, hotell- och restaurangverksamhet, transport, magasinering och kommunikation (50–64)</i>	19 500	15 300	10 100	8 100	14 800	9 700	-5 600	-37
Rahoitustoiminta, kiinteistö-, liike-elämän ym. palvelut (65–74) – <i>Finansiell verksamhet, fastighetsverksamhet, företagstjänster o.d. (65–74)</i>	6 200	9 800	4 700	4 200	5 200	7 500	-2 300	-23
Julkinen hallinto, koulutus, terveydenhuolto-, sosiaali- sekä muut yhteiskunnalliset ja henkilökohtaiset palvelut, KV-järjestöt (75–93,97) – <i>Offentlig förvaltning, utbildning, hälso- och sjukvård, sociala tjänster och andra samhällliga och personliga tjänster, internationella organisationer (75–93,97)</i>	22 000	21 900	11 400	10 300	14 500	13 100	-8 800	-40

T4. Osa-aikaiset avoimet työpaikat lääneittäin ja toimialoittain
Lediga arbetsplatser på deltid efter län och näringsgren

	Vuosineljännes – Årskvartal						Muutos Förändring	Muutos (%) Förändring (%)
	1 / 2002	2 / 2002	3 / 2002	4 / 2002	1 / 2003	2 / 2003		
Lääni – Län								
Uusimaa – <i>Nyland</i>	3 800	4 200	3 600	2 300	2 000	2 600	-1 600	-38
Etelä-Suomi (pl. Uusimaa) – <i>Södra Finland</i> (exkl. <i>Nyland</i>)	1 700	2 100	800	1 100	500	800	-1 300	-61
Länsi-Suomi (sis. Ahvenanmaa) – <i>Västra Finland</i> (inkl. <i>Åland</i>)	4 300	5 900	2 300	1 100	4 100	3 600	-2 300	-40
Itä-Suomi – <i>Östra Finland</i>	1 000	2 000	300	800	1 100	500	-1 500	-75
Oulu ja Lappi – <i>Uleåborg och Lappland</i>	800	1 900	700	600	600	1 000	-900	-49
Toimiala (TOL -95 koodi) – Näringsgren (NI-95 kod)								
Maa- metsä ja kalatalous (01–05) – <i>Jord- och skogsbruk, fiske (01–05)</i>	300	700	100	200	0	0	-600	-95
Teollisuus (10–41) – <i>Tillverkning (10–41)</i>	800	700	300	200	400	100	-600	-91
Rakentaminen (45) – <i>Byggsamhet (45)</i>	100	1 100	300	0	200	0	-1 100	-100
Tukku- ja vähittäiskauppa, majoitus- ja ravitsemistoiminta, kuljetus, varastointi, tietoliikenne (50–64) – <i>Parti- och detaljhandel, hotell- och restaurangverksamhet, transport, magasinering och kommunikation (50–64)</i>	7 500	6 500	3 600	2 300	4 900	4 300	-2 200	-34
Rahoitustoiminta, kiinteistö-, liike-elämän ym. palvelut (65–74) – <i>Finansiell verksamhet, fastighetsverksamhet, företagstjänster o.d. (65–74)</i>	900	2 900	1 100	700	800	2 000	-1 000	-32
Julkinen hallinto, koulutus, terveydenhuolto-, sosiaali- sekä muut yhteiskunnalliset ja henkilökohtaiset palvelut, KV-järjestöt (75–93,97) – <i>Offentlig förvaltning, utbildning, hälso- och sjukvård, sociala tjänster och andra samhällliga och personliga tjänster, internationella organisationer (75–93,97)</i>	2 100	4 200	2 400	2 500	2 000	2 000	-2 200	-52

T5. Määräaikaiset avoimet työpaikat lääneittäin ja toimialoitain
Lediga arbetsplatser på viss tid efter län och näringsgren

	Vuosineljännes – Årskvartal						Muutos Förändring	Muutos (%) Förändring (%)
	1 / 2002	2 / 2002	3 / 2002	4 / 2002	1 / 2003	2 / 2003		
Lääni – Län								
Uusimaa – Nyländ	9 800	8 700	4 200	3 600	8 400	4 900	-3 800	-44
Etelä-Suomi (pl. Uusimaa) – Södra Finland (exkl. Nyländ)	5 500	7 600	1 500	2 200	3 800	2 600	-4 900	-65
Länsi-Suomi (sis. Ahvenanmaa) – Västra Finland (inkl. Åland)	12 600	13 600	4 300	3 400	7 900	6 200	-7 400	-55
Itä-Suomi – Östra Finland	3 200	2 800	500	1 200	3 100	2 500	-400	-13
Oulu ja Lappi – Uleåborg och Lappland	5 100	5 300	2 100	1 600	2 800	3 300	-2 000	-38
Toimiala (TOL -95 koodi) – Näringsgren (NI-95 kod)								
Maa- metsä ja kalatalous (01–05) – Jord- och skogsbruk, fiske (01–05)	1 000	800	600	200	200	400	-400	-50
Teollisuus (10–41) – Tillverkning (10–41)	7 000	4 500	1 300	1 200	7 900	2 200	-2 300	-51
Rakentaminen (45) – Byggverksamhet (45)	2 100	2 900	1 200	700	900	1 200	-1 700	-60
Tukku- ja vähittäiskauppa, majoitus- ja ravitsemistoiminta, kuljetus, varastointi, tietoliikenne (50–64) – Parti- och detaljhandel, hotell- och restaurangverksamhet, transport, magasinering och kommunikation (50–64)	11 800	10 000	2 600	3 600	6 900	5 100	-5 000	-49
Rahoitustoiminta, kiinteistö-, liike-elämän ym. palvelut (65–74) – Finansiell verksamhet, fastighetsverksamhet, företags tjänster o.d. (65–74)	3 100	4 900	1 400	1 000	2 800	3 000	-1 900	-39
Julkinen hallinto, koulutus, terveydenhuolto-, sosiaali- sekä muut yhteiskunnalliset ja henkilö- kohtaiset palvelut, KV-järjestöt (75–93,97) – Offentlig förvaltning, utbildning, hälso- och sjuk- vård, sociala tjänster och andra samhällliga och personliga tjänster, internationella organisationer (75–93,97)	11 300	14 700	5 500	5 300	7 300	7 500	-7 200	-49

T6. Vaikeasti täytettävät avoimet työpaikat lääneittäin ja toimialoitain
Lediga arbetsplatser som är svåra att besätta efter län och näringsgren

	Vuosineljännes – Årskvartal						Muutos Förändring	Muutos (%) Förändring (%)
	1 / 2002	2 / 2002	3 / 2002	4 / 2002	1 / 2003	2 / 2003		
Lääni – Län								
Uusimaa – Nyländ	6 400	5 600	5 800	5 000	3 100	6 000	400	7
Etelä-Suomi (pl. Uusimaa) – Södra Finland (exkl. Nyländ)	1 300	3 200	1 700	1 200	1 600	2 900	-300	-9
Länsi-Suomi (sis. Ahvenanmaa) – Västra Finland (inkl. Åland)	6 600	7 700	3 600	2 700	5 400	3 700	-3 900	-51
Itä-Suomi – Östra Finland	2 100	1 400	300	500	1 400	1 200	-200	-16
Oulu ja Lappi – Uleåborg och Lappland	900	2 300	1 400	1 200	900	1 700	-600	-27
Toimiala (TOL -95 koodi) – Näringsgren (NI-95 kod)								
Maa- metsä ja kalatalous (01–05) – Jord- och skogsbruk, fiske (01–05)	500	800	400	300	300	200	-600	-76
Teollisuus (10–41) – Tillverkning (10–41)	2 400	2 800	1 000	1 600	1 200	2 000	-800	-29
Rakentaminen (45) – Byggverksamhet (45)	1 400	2 900	2 600	1 100	600	1 600	-1 300	-45
Tukku- ja vähittäiskauppa, majoitus- ja ravitsemistoiminta, kuljetus, varastointi, tietoliikenne (50–64) – Parti- och detaljhandel, hotell- och restaurangverksamhet, transport, magasinering och kommunikation (50–64)	5 600	4 500	4 200	3 300	5 200	3 500	-1 000	-22
Rahoitustoiminta, kiinteistö-, liike-elämän ym. palvelut (65–74) – Finansiell verksamhet, fastighetsverksamhet, företags tjänster o.d. (65–74)	1 600	2 700	1 800	1 900	900	3 100	400	17
Julkinen hallinto, koulutus, terveydenhuolto-, sosiaali- sekä muut yhteiskunnalliset ja henkilö- kohtaiset palvelut, KV-järjestöt (75–93,97) – Offentlig förvaltning, utbildning, hälso- och sjuk- vård, sociala tjänster och andra samhällliga och personliga tjänster, internationella organisationer (75–93,97)	5 700	6 400	2 900	2 500	4 400	5 100	-1 400	-21

TIETOA TYÖELÄMÄSTÄ

Työvoimatilasto 2002, vuosikatsaus, 17 €

Työvoimatilasto 2001, vuositilastotietoja sekä aikasarjoja vuosilta 1992–2001 (uudet määritelmät), 29 €

Työttömyys ja työllisyys tilastoissa. Tilastokeskuksen ja työministeriön tilastojen vertailua (v.2003), 20 €

Tilastokeskuksen työvoimatilastoinnin muutokset 1997–1998. Uuden tilastointitavan mukaisia aikasarjoja (kuukausi ja neljännesvuosi) vuodesta 1989, 20 €

Työajan muutokset (uusi julkaisu), 29 €

Työvoimatilasto, vuosiaikasarjoja 1989–1998 (uudet määritelmät), sähköposti tai levyke

Työvoimatilasto, vuosiaikasarjoja 1970–1996 (vanhat määritelmät), sähköposti tai levyke

Työ, aika ja elämänvaiheet, Suomen EU-työvoimatutkimus 1995–97, 34 €

Työvoiman koulutus ja ammatit, aikasarjoja vuosilta 1995–2001, 27 €

Työtapaturmat 2000, 25 €

Tehokas, tehokkaampi, uupunut, Työolotutkimuksen tuloksia 1977–1997, 20 € (Sama englanninkielisenä, 20 €)

Työhulluja vai hulluja töitä? Tutkimus kiirekokemuksista työpaikoilla, 20 €

Työvoimatilasto, kuukausi- ja neljännesvuositilastot, (12 julkaisua), 93 €

Työvoimatilasto, aluetaulukot, (tilauksesta)

Finns in working life 1999, (Taskutilasto), 13 €

Suomalaiset työssä 1999, (Taskutilasto), 13 €

Työolotutkimus, Tasa-arvo työoloissa, julkaisu (222 s.), 25 € (Sama englanninkielisenä, 25 €)

Työolotutkimus, Naiset Suomen työmarkkinoilla 1990-luvulla, 25 €

Työolotutkimus, Jaksaa ja joutaa. Artikkeleita työolotutkimuksesta, 29 €

Työolotutkimus, Pätkätyöt Suomessa 1990-luvulla, 25 €

Tilaukset:

Tilastokeskus
Myyntipalvelu PL 4C
00022 Tilastokeskus

Puhelin (09) 1734 2011
Telekopio (09) 1734 2500
Sähköposti: myynti@tilastokeskus.fi

Postitus
2 lk kirje

PMM
Sopimus
00022/1

SVT Suomen virallinen tilasto
Finlands officiella statistik
Official Statistics of Finland

Työmarkkinat 2003:14
Arbetsmarknaden
Labour Market

Lisätietoja – Förfrågningar – Inquiries:

Kristian Taskinen (09) 1734 3225

Vastaava tilastojohtaja – Ansvarig statistikdirektör –
Director in charge:

Jussi Simpura